

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **V.V.**

zastoupen advokátkou Mgr. Oksanou Rizak
se sídlem 28. pluku 128/12, Praha

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
P.O.Box 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o nezákonném zásahu,

takto:

I. Zásah žalovaného spočívající v tom, že dne 16. 10. 2024 vrátil žalobci jeho žádost o dočasnou ochranu zaevidovanou pod čj. OAM 405623/DO 2024 jako nepřijatelnou, byl nezákonný.

II. Žalovaný je povinen obnovit stav před vrácením žádosti žalobce o dočasnou ochranu a tuto žádost přijmout.

III. Žalovaný je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit žalobci částku 6 800 Kč do jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Oksany Rizak, advokátky.

Odůvodnění

Žalobce napadl postup žalovaného, kterým vydal prohlášení zániku dočasné ochrany podle ust. § 5 odst. 8 zákona č. 65/2022 Sb. (dále také jen „zákon č. 65/2022“). V žalobě tvrdil, že dne uvedeného ve výroku podal žádost o dočasnou ochranu, žalovaný ji vyhodnotil jako nepřijatelnou podle ust. § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. Ke dni podání žaloby žalobce podal žádost o zrušení dočasné ochrany v Rumunsku. Skutkově žaloba další tvrzení neobsahuje, jedná se o dále o souhrn různých rozhodnutí správních soudů.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, žalobci byla poskytnuta dočasná ochrana Rumunskem. Skutečnost, že se jí posléze vzdal, považuje za nedůvodnou.

Právní zástupkyně žalobce v průběhu řízení upozornila na vydaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, který je soudu znám z jeho úřední činnosti.

Žalovaný v reakci na rozsudek Nejvyššího správního soudu navrhl věc přerušit a předložit novou předběžnou otázku SDEU.

Skutečnosti, které účastníci ve svých procesních návrzích popisují, nejsou ohledně skutkových okolností sporné. Ze správního spisu plyne, že žalobce podal dne 16. 10. 2024 žádost o poskytnutí dočasné ochrany, v ní uvedl, že žádal o dočasnou ochranu Rumunsko, v cestovním pase měl vstupní razítko ze dne 11. 2. 2024.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

V dané věci je patrné, že na skutkovou situaci lze uplatnit právní názor, který je uveden v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2025, čj. 1 Azs 336/2024-42, neboť skutkové okolnosti této souzené věci na věc jsou téměř shodné.

Soud odkazuje zejména na odstavce 72 a 73 tohoto rozsudku, které jsou plně použitelné na tuto souzenou věc: „Je nicméně nutné upřesnit postup stěžovatele pro ty případy, kdy Česká republika obdrží žádost o poskytnutí dočasné ochrany a zjistí, že ta je již poskytována v jiné členské zemi. Podle názoru NSS je v takovém případě nutné přijmout řešení nastíněné Komisí v jejím výše citovaném sdělení: Operační pokyny k provádění prováděcího rozhodnutí Rady 2022/382 (Úř. věst. C 126I, str. 9), tedy že povolení k pobytu lze vydat pouze za předpokladu, že předchozí oprávnění k pobytu zanikne.“

[73] Zajištění procesní realizace práva držitelů dočasné ochrany na druhotný pohyb v rámci Unie tedy v takovém případě vyžaduje, aby stěžovatel přijal žádost k věcnému posouzení a o skutečnosti, že není možné vydat druhé pozitivní rozhodnutí o poskytnutí dočasné ochrany za platnosti rozhodnutí již vydaného jiným členským státem, žadatele poučil. Pokud žadatel bude trvat na přemístění svého pobytu do České republiky, musí stěžovatel zkoumat, zda v důsledku vydání povolení k pobytu na území České republiky zanikne podle právní úpravy hostitelského státu tam vystavené pobytové oprávnění, jinak řečeno, zda má původní hostitelský členský stát úpravu analogickou českému § 5 odst. 8 písm. b) zákona č. 65/2022 Sb. “.

Soud tak na tento právní názor odkazuje, ztotožňuje se s ním, a konstatuje, že postup žalovaného byl nezákonný, neboť ten měl žádost přijmout a posoudit ji. Proto soud rozsudkem nezákonnost zásahu konstatoval a přikázal žalovanému, aby žádost řádně posoudil.

V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu považuje za důvodnou a proto jí vyhověl.

Soud pro úplnost uvádí, že nepředkládal věc s novou předběžnou otázkou SDEU a proto ani nepřerušil řízení, neboť shora zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu posoudil věc komplexně i pro tento skutkový stav, čímž sice překročil rozhodnutí SDEU, ale zdejší soud s tímto jeho právním názorem souhlasí, sám tak dlouhodobě rozhoduje.

Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.). Podstatné skutečnosti, podle nichž je možnost věc právně posoudit, uvedli účastníci ve svých procesních návrzích a v těchto skutečnostech mezi nimi není spor.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Ve věci byl úspěšný žalobce, který má právo na náhradu nákladů řízení, která se sestává z odměny advokáta podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31. 12. 2024. Soud přiznal žalobci dva úkony právní služby (3 100 Kč) a dva režijní tarify (300 Kč), a to za převzetí věci a sepsí žaloby. Soud nepřiznal úkony za dva podané návrhy na předběžné opatření, neboť oba tyto návrhy byly hodnoceny jako nedůvodné a byly zamítnuty, v nich tedy žalobce procesně úspěšný nebyl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední

den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 29. dubna 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu